

123.F3, KDB:1229

Sendes med vedlegg uten følgeskriv
Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet.
A.u., jfr. Høst's brev av 8. d. m.
1568/56-V. Sakens dok. returne
Departementet for Industri og Håndverk
Vassdragsreguleringen
Oslo 7/12 1956

3198/56 IDV.
JLP/AA.

H.r.advokat O. Trampe Kindt,
Kronprinsens gt. 5,
Oslo.

NVE|002149 Sp. }
V|1956 a.a. }
R.K. }
H } (x)

x) 1/2-56. Ejenpart
irrhøler.

Regulering av Vessingsjø og Sellisjø.
Planendring og fornying av reguleringstillatelse.

Deres søknad av 7. september d.å.

Ved kronprinsregentens resolusjon 23. november 1956
er bestemt:

"I medhold av lov om vassdragsreguleringer av 14.
desember 1917 § 16 punkt 6 fornyes den tillatelse som ved
kongelig resolusjon 25. juni 1954 ble gitt Trondheim Elektri-
sitetsverk til å regulere Vessingsjø og Sellisjø i Tydal,
på uforandrede vilkår. De betingede frister blir å regne
fra den opprinnelige konsesjons datum.

Fornyelsen innebærer en godkjenning av de endrede
planer for reguleringen av Vessingsjø, som er angitt i
Industridepartementets tilråding av 23. november 1956."

Planendringen er i samsvar med søknad fra Trondheim
Elektrisitetsverk av 2. november 1954, jfr. elektrisitets-
verkets brev av 14. januar 1955 til Hovedstyret for Vassdrags-
Elektrisitetsvesenet.

./.
En gjenpart av dette brev ligger ved.

Oslo, den 7. desember 1956.
Etter fullmakt

J.S. Giverholt-Hanssen

E. Bjørnvall.

— om det forlanges — regnmengder, temperatur m. v. Av protokollen sendes om det forlanges avskrift til Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet.

4.

Til å forestå manøvreringen antas en norsk statsborger som godtas av vedkommende departement. Dette kan bestemme at han skal ha fast bolig i nærheten av reguleringsanleggene og at han skal ha telefon i sin bolig.

5.

Mulig tvist om dette reglement avgjøres av vedkommende departement.

6.

Viser det seg at slipningen etter dette reglement medfører skadelige virkninger av omfang for almene interesser kan Kongen uten erstatning til konsesjonæren, men med plikt for denne til å erstatte mulige skadevirkninger overfor tredjemann, fastsette de endringer i reglementet som det finner nødvendig.

Industridepartementet

tilrår:

1. I medhold av lov om vassdragsreguleringer av 14. desember 1917 tillates L/L Sunnhordland Kraftlag å foreta en ytterligere regulering av Blådalsvassdraget i det vesentlige i samsvar med søknad av 3. september 1954 med bilag og brev av 24. januar 1955 fra kraftlaget og på de vilkår som er tatt inn i Industridepartementets tilråding av 26. oktober 1956.
2. Det fastsettes manøvreringsreglement for den fulle regulering av Blådalsvassdraget som gjeldende inntil videre i samsvar med det forslag som er tatt inn i den nevnte tilråding fra Industridepartementet.

27. L/L Sunnhordland Kraftlag.

(Forlengelse av fristen for fullførelse av reguleringsarbeidene i Blådalsvassdraget.)

Departementets avgjørelse 19. november 1956.

I kgl. resolusjon av 20. mai 1949 om tillatelse for L/L Sunnhordland Kraftlag til regulering av Blådalsvassdraget ble det i vilkårenes post 5 bestemt at arbeidet skulle påbegynnes innen en frist av 2 år fra konsesjonens datum og fullføres innen en ytterligere frist av 5 år.

I medhold av vassdragsreguleringsloven av 14. desember 1917 § 12, nr. 1, 2. punktum og bemyndigelse gitt ved kgl. resolusjon av 28. juni 1945 forlenges den nevnte fullføringsfrist i 5 år til 20. mai 1961.

28. Trondheim Elektrisitetsverk.

(Fornyelse av tillatelsen til å regulere Vessingsjø og Sellisjø i Tydal m. m.)

Kronprinsregentens resol. av 23. november 1956.

Ved kgl. resolusjon 25. juni 1954 fikk Trondheim Elektrisitetsverk tillatelse til å regulere Vessingsjø og Sellisjø i Tydal, jfr. «Meddelte Vassdragskonsesjoner» for 1954, side 72—86. Manøvreringsreglementet for reguleringen ble fastsatt ved Kronprinsregentens resolusjon av 8. juni 1956.

Ved brev av 2. november 1954 opplyser konsesjonæren at det ønskes foretatt en endring i den oprinnelige plan idet det er funnet hensiktsmessig å flytte dammen ved Vessingsjø ca. 600 m lenger ned i elva enn tidligere planlagt. H.r.advokat Trampe Kindt har på vegne av Trondheim kommune ved brev av 7. september 1956 søkt om fornyelse av tillatelsen, idet skjønn ikke er blitt påstevnet innen ettårsfristen, jfr. vassdragsreguleringsloven § 16, nr. 6.

Hovedstyret for Vassdrags- og elektrisitetsvesenet har i anledning de nevnte brev gitt følgende uttalelse av 8. november 1956 til departementet:

«Fra Trondheim Elektrisitetsverk er innkommet følgende brev datert 2. november 1954:

«Ved kgl. resolusjon av 25. juni 1954 er det gitt Trondheim elektrisitetsverk tillatelse til å foreta en regulering av Vessingsjø og Sellisjø i Tydal.

Under prosjekteringen er en blitt klar over at det endelige damsted blir å henlegge til et trangt parti i elveleiet, slik som vist på vedlagte tegning V-2076. Tegningen viser terrengforhold omkring damstedet, inntegnet dam, inntak og omløpstunnel. Forkastninger som under grunnundersøkelsene viste seg å eksistere i fjellformasjonene, har gjort det hensiktsmessigst å legge dammen til det viste damsted hvor fjellet er oversiktlig og forholdene gode. Det gamle damsted lå ca. 600 m lengere oppe.

Ved denne flytting blir også tunnelen ca. 450 m kortere. Under hensyntaken til ønsket magasin størrelse, redusert falltapp i tunnelen o. a. har en funnet ut at regulert høyvann konstruktivt kan settes noe lavere, nemlig i første omgang til kote 672,5 i stedet for 674,0, uten at en dermed ønsker å få endringer i den gitte konsesjon når det gjelder denne vannstand.

Reguleringsdammen.

Dammen er tenkt utført som en pillar-plate-dam. Da en ovenfor denne har to større dammer, Sylsjø dam og Essand dam, på tilsammen 330 mill. m³ magasin, har en funnet at Vessingsjø dam bør gis en slik utførelse at dammen ikke raseres under eventuelt dambrudd ovenfor den. Derfor er den i hele sin lengde gitt overløps form som for øvrig også skal avlede vannmasser i god avstand fra

damfoten, («skihoppoverløp»). Konstruksjonen er slik at vannkappen spaltes ved strømpilastre formet etter denne slik at luften kommer inn under kappen.

Til orientering vedlegges hovedtegninger av dam og inntak.

Som bekjent er Vessingsjø dam inntaksbasseng for de såkalte utbyggingsprosjekter alt. 1 og alt. 5. Inntak og driftstunnel for de 2 alternativer er ens.

Dammen vil bli utstyrt med 2 luker 2×2 m, tilsammen 8 m^2 løp, og tappetunnelen for 2 luker 2×3 m, tilsammen 12 m^2 lukeløp.

Vegetasjonen mellom de to damsteder er vesentlig småbjørk, lyng og mose. Fjellet ligger like under jorddekket.

En vil på et senere tidspunkt, når forholdene er mere avklart, tilstille Dem videre tegninger og beregninger.»

I brev til søkeren av 20. desember s. å. ba Hovedstyret om en del supplerende opplysninger og fikk følgende svar datert 14. januar 1955:

«I vårt brev datert 2. november 1954 ble gitt uttrykk for at den gitte konsesjonsgrense for Vessingsjø dam, kote 674,0 for høyreg. vst. ønskes opprettholdt.

På grunn av at det nye damsted gir omtrent samme magasin kan en som før nevnt greie seg med noe lavere dam, reg. HV. 672,5. Da dammen er sterk nok for å ta vanntrykket opp til 674,0, finner en det hensiktsmessig allikevel å opprettholde 674,0 som øvre grense for reg. HV. Gangbroen over det lange overløpet vil bli lagt på kote 674,30. Den vil bli lagt slik på at den under kritiske tilstander event. kan bli skyllet av. (Sprenging av ovenforliggende dammer.)

I overensstemmelse med Deres ønske har vi for ordens skyld forelagt endringene for distriktet, — stedskommunen Tydal — og vi tillater oss å vedlegge formannskapets uttalelse i sakens anledning.

Før dambygging settes i gang, vil de endelige tegninger bli tilstillet Hovedstyret.»

Vedtaket i Tydal formannskaps møte 3. januar 1955 lyder:

«Da det her ikke er spørsmål om økt reguleringshøyde men kun valg av nytt damsted — med eventuell senking av reguleringshøyden — finner formannskapet det ikke nødvendig å forelegge saka for herredstyret.

Formannskapet vil tilrå at Trondheim Elektrisitetsverk gis tillatelse til nevnte forandring.

Det forutsettes at det merareal som neddemmes ved flytting av damsted blir undergitt de samme bestemmelser som gitt ved reguleringsstillatelsen av 25. juni 1954.»

Videre har høyesterettsadvokat O. Trampe Kindt sendt inn følgende søknad datert 7. september d. å.:

«På vegne av Trondheim kommune tillater jeg meg herved å søke om en fornyelse av ovennevnte tillatelse, som ble meddelt Trond-

heim Elektrisitetsverk ved kgl. resolusjon av 25. juni 1954.

Arsaken til at Trondheim kommune ikke har kunnet påstevne skjønn innen utløpet av den ettårsfrist som er fastsatt i Vassdragsreguleringslovens § 16, pkt. 6, er den at forhandlingene angående kraftkontrakten med Stockholm ikke ble avsluttet før ved siste årsskifte og at det har hersket en del usikkerhet angående utbyggingen av Nea-fallene. Også det endelige kjøp av en del fallrettigheter i Nea tilhørende Thomas Angells Stiftelser ble først avsluttet i mars i år.

Da det ikke er skjedd noen endring i forholdene fra den 25. juni 1954, da tillatelsen ble gitt og til i dag, skulle det ikke være noen grunn til å forelegge søknaden for andre. På grunn av at det ved det løpende skjønn vil være av interesse å få de stedsevarige erstatninger tidsbegrenset inntil Nea-fallene er utbygget og det nye skjønn, som skal tilstevnes vedr. Vessingsjø og Sellisjø, er avholdt, vil Trondheim kommune være takknemlig for om søknaden kunne bli behandlet så fort som mulig. Det nå pågående overskjønn vedr. Sylsjø og Stuesjøreguleringen skal fortsette den 19. september i år og vil formentlig bli avsluttet i oktober.»

Hovedstyret skal bemerke:

Trondheim Elektrisitetsverk fikk ved kgl. resolusjon 25. juni 1954 tillatelse til å regulere Vessingsjø og Sellisjø i nærmere angitt omfang, jfr. «Meddelte Vassdragskonsesjoner» for 1954 side 72—86. Fastsettelse av manøvreringsreglement ble utsatt da det var ønskelig først å få større klarhet i spørsmålet om isforholdene nedover i Nea. Etter observasjon og undersøkelser gjennom to vintrer og etter at reguleringshøyden ved den nye dam var endelig bestemt, ble reglementet fastsatt ved Kronprinsregentens resolusjon 8. juni 1956.

Konsesjonæren har ved nærmere bearbeidelse av planene og foretatte grunnundersøkelser funnet at det vil være hensiktsmessig å flytte dammen ved Vessingsjø slik at den blir plassert ca. 600 m lenger ned i elva enn opprinnelig planlagt. Som grunn for denne planendring angis at forkastninger i fjellformasjonene tilsier at dammen legges på det nye sted hvor fjellet er oversiktlig og forholdene ellers er gode. Videre vil driftstunnelen etter den nye plan bli ca. 450 m kortere.

Reguleringsgrensene blir uforandret og magasinets størrelse blir ubetydelig økt.

Magasinkommunen Tydal har ikke noe vesentlig å bemerke til planendringen, og anbefaler tillatelse gitt under forutsetning av at betingelsene for tillatelsen av 25. juni 1954 også skal gjelde for «det merareal som neddemmes ved flytting av damsted».

Hovedstyret antar etter det foreliggende at flytting av dammen er teknisk-økonomisk berettiget, og man anbefaler den endrede plan godkjent.

Høyesterettsadvokat O. Trampe Kindt søker på vegne av Trondheim kommune om fornyelse av tillatelsen, og angir som grunn til oversittelse av fristen bl. a. at forhandlingene med Stockholm om kraftleiekontrakten først ble avsluttet ved årsskiftet 1955—56.

Hovedstyret har ikke funnet det nødvendig å forelegge denne søknaden for distriktet, og vil ut fra det foreliggende anbefale at tillatelsen blir fornyet på uforandrede betingelser, men slik at de betingede frister regnes fra den opprinnelige konsesjons datum.

Sakens dokumenter følger vedlagt.

Behandlet i møte 7. november 1956.»

Departementet skal bemerke:

Etter det som fremgår vil planendringen ikke medføre at reguleringsgrensene blir forandret, og magasinets størrelse vil bare bli ubetydelig økt.

Departementet vil med hovedstyret, som antar at flyttingen av dammen er teknisk og økonomisk berettiget, rå til at den endrede plan godkjennes.

Når det gjelder søknaden om fornyelse av tillatelsen er en enig med hovedstyret i at det ikke skulle være nødvendig å forelegge søknaden for distriktet.

Det fremgår av søknaden at fjellet på strekningen mellom de to damsteder ligge like under jorddekket, og at vegetasjonen vesentlig er småbjerk, lyng og mose.

Departementet vil etter det foreliggende rå til at tillatelsen blir fornyet på uforandrede vilkår. Manøvreringsreglementet, som er fastsatt ved Kronprinsregentens resolusjon 8. juni 1956, blir uforandret.

De betingede frister blir å regne fra den opprinnelige konsesjons datum.

Industridepartementet

tilrår:

I medhold av lov om vassdragsreguleringer av 14. desember 1917 § 16 pkt. 6 fornyes den tillatelse som ved kgl. resolusjon 25. juni 1954 ble gitt Trondheim Elektrisitetsverk til å regulere Vessingsjø og Sellisjø i Tydal, på uforandrede vilkår. De betingede frister blir å regne fra den opprinnelige konsesjons datum.

Fornyselsen innebærer en godkjenning av de endrede planer for reguleringen av Vessingsjø, som er angitt i Industridepartementets tilråding av 23. november 1956.

29. A/S Viul Tresliperi.

(Erverv av ytterligere fall i Randselva.)

Kronprinsregentens resol. av 23. november 1956.

Ved kgl. resolusjon av 6. mai 1949 fikk A/S Viul Tresliperi bl. a. konsesjon på erverv av 3,88 m av fallet i Randselva på østre side mellom Askerudfossen kraftstasjons undervann og Honsrudviken. Samtidig fikk selskapet konsesjon på erverv av 3,90 m fall på elvas vestre side, jfr. «Meddelte Vassdragskonsesjoner» for 1949, side 62—74.

Selskapet eier og nytter dessuten den ovenfor liggende Askerudfoss.

Av det førstnevnte fall har selskapet — så vidt vites i 1890-årene — ervervet 13,10 m på vestre side og 14,55 m på østre, og eier således nå 17 m på vestre og 18,43 m på østre side.

H.r.advokat Henning Bjørnvik søker i brev av 31. januar 1956 på vegne av A/S Viul Tresliperi om konsesjon på erverv av den nederste fallstrekning på elvens vestsida på ca. 1,80 m.

Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet har i anledning søknaden ved brev av 24. oktober 1956 til departementet uttalt følgende:

«Departementet oversendte 9. februar i år til uttalelse følgende søknad — datert 31. januar d. å. — fra høyesterettsadvokat Henning Bjørnvik på vegne av A/S Viul Tresliperi:

1. Ved kgl. resolusjon av 6. mai 1949 fikk A/S Viul Tresliperi konsesjon på ervervelse av vannrettighet på Randselvens vestsida, kjøpt av fru Maja Skinnens ved kontrakt av 25. januar 1947. Samtidig fikk A/S Viul Tresliperi konsesjon på ervervelse ved ekspropriasjon av forskjellige vannrettigheter på Randselvens østsida. Ekspropriasjonen ble gjennomført ved underskjønn, overskjønn, fravikelseskjennelse og besiddelsestager. Selskapet er nu i ferd med å bygge ut de ervervede rettigheter, — bl. a. med oppførelse av ny kraftstasjon i Honsrudviken. Denne utbygning går under navnet Viulfoss Kraftverk. Situasjonen er nu den at selskapet har innløst alle rettigheter på Randselvens østre (venstre) side, så her er forholdet med eiendomsrett og konsesjon helt i orden.
2. På elvens vestre (høyre) side eier A/S Viul Tresliperi hele strekningen med unntak av den nederste delen, der tilhørte Egge gård, eier fru Maja Skinnens, og som nevnt kjøpte A/S Viul Tresliperi ved kontrakten av 25. januar 1947 den del av hennes fall som lå ovenfor kraftstasjonen. Det var den gang ikke spørsmål om noen senkningskanal og utnyttelse av fallet nedenfor stasjonen. Disse fallrettigheter ble derfor ikke innkjøpt den gang.